

Ved afgørelsen af, om en avance kan anses for urimelig, vil hensyn være at tage til, om konkurrencen indenfor det pågældende område er tilstrækkelig virksom til at sikre fri prisdannelse.“

Som begrundelse for ændringen anfører det folketingsudvalg, der havde sagen til behandling, i sin betænkning:

„Under udvalgets drøftelser har der fra alle sider været enighed om, at prisfastsættelser såvel efter § 8 som efter § 13 bør ske på grundlag af forholdene indenfor de virksomheder, der arbejder med efter forholdene tidssvarende materiel, og som drives på normal teknisk og kommerciel hensigtsmæssig måde. Man kan således ikke som målestok herfor benytte virksomheder, hvis omkostninger må siges at være ekstraordinært lave som følge af specielle tekniske fremskridt, organisation, bedre arbejdstilrettelæggelse o. lign., som grundlag for prisansættelser. At sådanne virksomheder har gunstigere indtjeningsmuligheder end virksomheder, der ikke har en tilsvarende effektivitet, må findes rimeligt.

Fra prismyndighedernes side er der givet udtryk for, at priser og avancer, der tidligere er godkendt af myndighederne eller beregnet i overensstemmelse med myndighedernes forskrifter, ikke som følge af lovændringen vil blive anfægtet fra myndighedernes side. Nye momenter, som f. eks. prisfald for anvendte materialer el. lign., kan selvsagt give anledning til prisændringer.

Under udvalgets drøftelser har man iøvrigt været inde på spørgsmålet om den praktiske rækkevidde af bestemmelserne i § 8, stk. 2, og der har været enighed om, at disse bestemmelser vil finde anvendelse på områder, hvor den frie konkurrence ikke er fuldtud herskende. Hvor den frie konkurrence bestemmer prisdannelsen, vil dette rent faktisk fastlægge priserne på et sådant niveau, at der ikke for prismyndighederne vil være anledning til en speciel prøvelse af prisernes rimelighed ud fra de i § 8, stk. 2, angivne hensyn.“

2°. Samtidig er også § 9 stærkt forenklet. Den indeholder i sin nye affattelse, overensstemmende med, hvad kommissionen havde foreslået, kun den bestemmelse, at de i § 8 angivne regler finder tilsvarende anvendelse for *tjeneste- og transportydelse*.

3°. Hovedsagelig som en konsekvens af den nye affattelse af § 8 har man ligeledes ændret § 13, stk. 1, om *maksimalpriser og maksimalavancer*, der nu lyder således: